

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCLII. ad annum CCCCLXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XXIII. Innocentii Papae I. Ad Synodvm In Toletana Civitate
constitutam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

habendus est, vt minus pro tempore dilectus, non vt inimicus existimatus, diabolo in perpetuum mancipandus. Cognosco illum, inter illas similtates ac turbines contra multorum studia, non dico qualia, diuersa sensisse, & hinc cum res ac calamitates ipsæ emendatæ sint, adhuc Dizoniani & Cyriaci subdiaconorum non potuisse apud vos commendationem reuiuiscere. Compescite, quæso, ab illo prædictisque, quorumcumque videtis animos ac non iustas æmulationes, vt ipse apud nos integer, apud vos, cum suis reparatus, mereatur pacem, non fictam peruidens caritatem. Omnibus igitur vobis ac singulatim occurrat caritas, & vinculis, quæ nullis modis a Christo soluuntur, vobiscum pariter in perpetuum connexa, lætetur in Domino. Datum Idibus Decembris, Constantio viro clarissimo consule.

NOTÆ.

^a *Epistola ad episcopos.*] Hæc est illa epistola quam Innocentius reddidit ad Synodum Macedoniae prouincialem, ex qua pro confirmatione rerum gestarum, missa est legatio ad Innocentium papam, per Vitalem archidiaconum. De qua Synodo infra.

Locus epistole explicatur.

^b *Nam cum Moses legislator clamet.*] His verbis non vult dicere Innocentius nos legibus Iudaicis teneri, sed vult argumentari a simili, vel potius a minori ad maius, hoc modo: Tenebantur sacerdotes veteris testamenti, non ducere uxorem viduam: ergo multo magis conuenit, vt in sacerdotibus nouæ legis ecclesia requirat, ne propter excellentiam sacerdotii Christiani, viduarum mariti fuerint. Bellarm. lib. 4. de Romanis pont. cap. 10.

^c *Bonosus ordinauerat.*] De Bonoso eiusque hæresi vide notas Concil. Capuani supra.

EPISTOLA XXIII.

INNOCENTII PAPÆ I.

AD SYNODVM IN TOLETANA CIVITATE
constitutam.

I. De Hispanorum reprehensione, qui inordinate constituunt clericos.	IV. De commemoratione Nicæni Concilii, in quo supradicta prohibentur.
II. Vt caufidici, vel curiales, vel seculari militibus dediti, ad clericum non admittantur.	V. Quales eligendi sunt in ordine clericorum.
III. Vt quicumque tales ordinati fuerint, cum ordinatoribus suis deponantur.	VI. De eo qui ante baptismum uxorem habuit, & post baptismum etiam, vt clericus non fiat.

Concil. Tom. 4.

G

*Innocentius uniuersis episcopis in Toletana Synodo constitutis,
dulcissimis fratribus, in Domino salutem.*

I.

SÆPE me & nimium cum teneret cura sollicitum, super dissensionis schismate ecclesiarum, quod malum per Hispanias latius in dies separationis gradu incedere fama proloquitur, necessarium tempus emerfit, quo non possit emendatio tanta differri, & deberet congrua medicina prouideri. Nam de ordinationibus, quas prauæ consuetudinis vitio, Hispanienses episcopos celebrare cognoscimus, fuerat aliquid secundum maiorum traditionem statuendum, nisi perpenderemus, ne perturbationes quamplurimas ecclesiis moueremus. Quorum factum ita reprehendimus, ut propter numerum corrigendorum, ea quæ quoquo modo facta sunt, non in dubium vocemus, sed Dei potius dimittamus iudicio.

II.

*Dist. 51. A-
liquantos
ex.*

Quantos enim ex eis, qui post acceptam baptismi gratiam, in forensi exercitatione versati sunt, & obtinendi pertinaciam susceperunt, accitos ad sacerdotium esse comperimus; e quorum numero Rufinus & Gregorius perhibentur? Quantos ex militia, qui cum potestatibus obedierunt, seuera necessario præcepta sunt executi? Quantos ex curialibus, qui dum parent potestatibus, quæ sibi sunt imperata, fecerunt? Quantos, qui voluptates & editiones populo celebrarunt, ad honorem summi sacerdotii peruenisse: quorum omnium neminem, ne ad societatem quidem ordinis clericorum, oportuerat peruenisse? Quæ si singula discutienda mandemus, non modicos motus aut scandala Hispaniensibus prouinciis, quibus mederi cupimus, de studio emendationis inducemus. Idcirco remittenda potius hæc putamus. Sed ne deinceps similia committantur, dilectionis vestræ maturitas prouidere debebit, ut tantæ usurpationi, saltem nunc, finis necessarius imponatur, eo videlicet constituto, ut quicumque tales ordinati fuerint, cum ordinationibus suis deponantur.

III.

Post hæc, si quis aduersus formas Canonum, vel ad ec-

clesiasticum ordinem, vel ad ipsum sacerdotium venire tentauerit, vna cum ordinatoribus suis, ipso in quo inuenti fuerint ordine & honore priuentur. Et quamuis dilectioni vestra, fratres carissimi, regula Nicæna sint cognita, secundum quas ordines esse faciendos per sententiam decernitis: tamen aliquam partem, quæ de ordinationibus est prouisa, inserendam putavi, vt secundum eam ordinationes in posterum celebrandas esse sciamus, ne cui interpretandi aliter liberum arbitrium relinquatur. Ac primum, quæ sunt prohibita, digerantur.

IV.

Ne quispiam, qui post baptismum militauerit, ad ordinem debeat clericatus admitti, neque qui causas post acceptum baptismum egerint, aut qui post acceptam Dei gratiam administrauerint, neque de curialibus aliquem ad ecclesiasticum ordinem venire posse, qui post baptismum vel coronati fuerint, vel sacerdotium (quod dicitur) sustinuerint, & editiones publicas celebrauerint. Nam & hoc de curialibus est cauendum, ne iidem, qui ex curialibus fuerint, aliquando a suis curiis, quod frequenter videmus accidere, poscantur. Quæ omnia rationabiliter prohibita, oportet modis omnibus custodiri.

Nicænae
Synodi
Can. 11.
vel 12.
Erii epist.
Innocentii
ad Victri-
cium Ro-
thomagen-
sem, cap. 11.

V.

Quales vero eligendi sunt in ordine clericorum, euidentis forma declarat, id est, qui ab ineunte ætate baptizati fuerint, & lectorum officio sociati, vel si maiores sunt, cum fuerint Dei gratiam consecuti, statim se ecclesiasticis ordinibus mancipauerint. Et si vxores habuerint, quaerendum, si vxorem virginem habuerint: quia scriptum est in veteri testamento: *Vxorem virginem accipiat sacerdos.* Et alibi: *Sacerdotes mei semel nubant.* Neque qui duas vxores habuerit, quia Paulus apostolus ait: *Vnius vxoris virum.*

Supra in
Decr. Siri-
cii ad Hu-
merium
Tarraco-
nens. cap. 9.

Leuit. 21.

1. Tim. 3.
Tit. 1.

VI.

Nec illud debere admitti, quod aliquanti pro defensione prauis erroris opponunt & asserunt, quod ante baptismum omnia dimittuntur, non intelligentes huiusmodi, quod sola in baptismo peccata dimittuntur, non vxorum numerus aboletur. Nam si a Deo, vt scriptum est, *præparatur viro vxor, & quod Deus iunxit, homo non separet,* & ipsi auctores generis humani in origine a Deo bene-

Supra in e-
pist. Inno-
centii ad
Rufum &
Eusebium
&c. cap. 2.

Prov. 19.

Matth. 19.

Concil. Tom. 4.

G ij

dicuntur; quomodo inter peccata ista creduntur posse dimitti? Quod si secundum illos, qui ita credunt, verum est: ergo omnis iustitia, quæ a catechumenis ante baptismum fuerit operata, per baptismum aufertur. Nul- lus ergo contra apostolum tale aliquid sentiat, nec ad- mittat, sed fideliter intelligat, vnius vxoris virum, si- ue ante baptisma esse nominatum, siue post baptismum. Si enim vxor ante baptismum accepta, non ducitur in numerum; nec filii ex eadem suscepti, inter filios pote- runt nominari. Quod quam absurdum sit atque alie- num, prudentia vestra melius æstimabit. Vnde neminem liceat interpretari aliter diuinas scripturas, nisi quod re- cta ratio permittit, nedum quidam remedia sibi iniqua ad excusationem præparant, ex eo rupisse legem & re- gulas euertisse iudicentur: sed ea tenenda sunt, quæ di- uinarum scripturarum series continet, & a sacerdoti- bus vtili ratione sunt constituta. Bene valeatis, fratres carissimi.

NOTA.

^a *Epistola.*] Hæc est illa Innocentii epistola, quam de factis perpe- ram ordinationibus in Hispania ad Synodum Toletanam scripsit. Ad primum Toletanum Concilium sub Anastasio celebratum referri non posse, ibidem ostendimus. Lector ea consulat quæ in notis eiusdem Concilii Toletani primi diximus.

ADMONTIO AD LECTOREM
de sequenti epistola.

Sequentis epistolæ pars iam antea edita fuit titulo Innocentii ad episcopos Synodi Toletanæ. In veteribus autem libris, non Toleta- næ scriptum est, sed Tolosanæ: atque hoc etiam modo citari hæc epistola solet in antiquis collectionibus. Qua de re etsi ambigi non iniuria possit, merito tamen illam, cum mutila præfertim hæcenus fuerit, integram hoc loco reponendam esse censuimus.